

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΚΕΡΔΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

ένα χρόνο (και κάτι) μετά: οι αιτίες της
εξέγερσης του δεκεμβρη υπάρχουν ακόμα

περί αθλητικών τρομονόμων (και γιατί δεν
αφορούν μόνο τους οπαδούς)

Γρίπη των χοίρων
(ή αλλιώς πώς ένα ιατρικό ζήτημα
αντιμετωπίζεται -και αυτό- με όρους
δημόσιας τάξης)

με αφορμή το νομοσχέδιο για
την παραχώρηση ιθαγένειας σε ένα
μικρό κομμάτι των μεταναστών

για το βασανισμό του χιλιανού
μετανάστη στο α.τ. ακροπόλεως

Η *συνέλευση ενάντια στην ταξική και κοινωνική ειρήνη* είναι μια αυτοοργανωμένη, αντιεραρχική και αντιεξουσιαστική συλλογικότητα η οποία στέκεται εκθροικτικά απέναντι στην εκμεταλλευτική οργάνωση της κοινωνίας και σε κάθε είδους εξουσιαστικούς θεσμούς και ιδεολογίες. Γιατί ενάντια στην ταξική και κοινωνική ειρήνη; Θεωρούμε πως η έννοια ταξική/κοινωνική ειρήνη που συνεχώς επκαλούνται και προωθούν το κράτος, τα αφεντικά και οι φανεροί και κρυφοί υπερασπιστές αυτού του κόσμου δεν είναι παρά μια αθώα και παραπλανητική φράση για να αποκρύψει την καθημερινή βαρβαρότητα της μισθωτής σκλαβιάς, της εκπαιδευτικής χειραγώγησης και πλύσης εγκεφάλου, της τηλεοπτικής και καταναλωτικής αποκαίνωσης, της εξανομίκευσης και γενικότερα της προσπάθειας ελέγχου κάθε πτυχής της ζωής μας. Αναγνωρίζοντας την εμπόλεμη πραγματικότητα που ζούμε και θεωρώντας πως αυτοί που υφίστανται την εκμετάλλευση δε μπορούν να έχουν τίποτα κοινό με τους εκμεταλλευτές τους, έχουμε πάρει ξεκάθαρη θέση: **με τη μεριά των από κάτω αυτού του κόσμου, σαμποτάροντας την κοινωνική συναίνεση στους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς κι επιδιώκοντας την καταστροφή κάθε είδους εξουσίας.**

Σε αυτά τα πλαίσια εντάσσεται και η έκδοση αυτού του εντύπου το οποίο φέρει το όνομα ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ. Ανέκαθεν τα οδοφράγματα χρησιμοποιούνταν από τους εξεγερμένους αφενούς για να εμποδίζουν την επέλαση του εκθροού και *αφετέρου* ως ορμητήρια για νέες επιθέσεις εναντίον του. Οδοφράγμα λοιπόν, για να φτιάξουμε γερές θέσεις άμυνας απέναντι στην όλο και εντεινόμενη επίθεση του κράτους και των αφεντικών στα μυαλά μας και τις ζωές μας και να ανιχνεύσουμε τους τρόπους να τους επτεθούμε για να απαλλαγούμε από αυτούς.

Μπορείτε να μας βρείτε στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤΟΠΙΑ (μπτρ. παρθενίου 16 - τέρμα αγ.νικολάου αριστερά) κάθε Τετάρτη 19.00-22.00 όπου θα βρείτε και έντυπα του αναρχικού, αυτόνομου και αντιεξουσιαστικού χώρου καθώς και δανειστικά βιβλιοθήκη. Επίσης μπορείτε να επισκεφτείτε την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://anatopia.wordpress.com>. ΤΟ: 1113, ΤΚ:26001, κεντρικό ταχυδρομείο πάτρας με την ένδειξη "για οδοφράγμα" e-mail: odofragma09@gmail.com

Σε άρθρο καθεστωτικής εφημερίδας λίγο μετά την πορεία της 17 Νοέμβρη και εν όψει των διαδηλώσεων ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Αλέξη με τίτλο *"Τρομάζει την ΕΛ.ΑΣ. η νέα γενιά "αντιεξουσιαστών"* διαβάζουμε:

"Η δολοφονία από έναν συνάδελφό μας του 15χρονου μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, το βράδυ του Σαββάτου 6 Δεκεμβρίου 2008, και τα επεισόδια που ακολούθησαν, ήταν η αφορμή για πολλούς εφήβους να κάνουν το βήμα, "εμπλουτίζοντας" με νέο αίμα τον αντιεξουσιαστικό χώρο, παραδέχονται έναν χρόνο μετά οι αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ... Κάποιοι "παλιοί" στο χώρο των αντιεξουσιαστών βρήκαν το Δεκέμβριο την ευκαιρία να "στρατολογήσουν" ανηλίκους, εκμεταλλεύμενοι αυτό το κλίμα."

Πέρα από το προφανές, δηλαδή ότι τέτοιες απόψεις προσπαθούν να μειώσουν και να υποβαθμίσουν τους εξεγερμένους νεολαίους λέγοντάς τους ούτε λίγο ούτε πολύ ότι είναι κατευθυνόμενοι (άρα πρόβατα), είναι φανερό πως **το κράτος πραγματικά ανησυχεί που όλο και περισσότερα κομμάτια νεολαίων φτύνουν τα κόμματα και τους θεσμούς χειραγώγησης και αντί να καταδικάζουν τη**

βία απ' όπου κι αν προέρχεται απαντούν με τη δικιά τους βία στην υποβάθμιση της ζωής τους σε μίζερη και ρουτινιάρικη επιβίωση. Με μια βία που στρέφεται ενά-

δεκέμβρης 2009: πέσιμο μαθητών σε αστυνομικό τμήμα στο καλάνδρι

ντα σε κρατικούς και καπιταλιστικούς στόχους με τους μπάτσους να έχουν την τιμητική τους κάθε φορά καθώς δεν παύουν να είναι (για τους νεολαίους ειδικά) ο πιο άμεσα ορατός και κατεξοχόν φύλακας αυτού του σικαμένου συστήματος. Έτσι επιστρατεύονται τα ιδεολογήματα περί "στρατολόγησης ανυποψίαστων νεολαίων από τους μοχθηρούς αναρχικούς". Με σκοπό να υποβάσουν την όποια διάχυτη κοινωνική δυσαρέσκεια και διάθεση για εξεγερτική δράση σε έργο των αναρχικών και μόνο. Αυτό που είχαν προσπαθήσει να κάνουν και με την κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 χρεώνοντάς τη στους "300-400 αναρχικούς" (1). Γιατί ενώ είναι αδιαμφισβήτητο ότι οι αναρχικοί από την αρχή αποτέλεσαν ενεργό και δυναμικό κομμάτι της εξέγερσης,

ωστόσο δεν είναι αυτό που τρόμαξε το κράτος και τα αφεντικά αλλά το γεγονός ότι αυτή τη φορά ένα τεράστιο και ετερόκλητο πλήθος από μαθητές, φοιτητές, εργατές, μετανάστες και περιθωριοποιημένα κοινωνικά κομμάτια κατέβηκε μαζί στους δρόμους με καθόλου ειρηνικές διαθέσεις, διατάραξε την ομαλότητα και οι μηχανισμοί χειραγώγησης κι εκτόνωσης αποδείχτηκαν λίγοι αφού το παιχνίδι τους δεν ήταν εύκολο αυτή τη φορά. Κι αυτό γιατί η τεράστια πλειοψηφία των εξεγερμένων δε διατύπωσε αιτήματα ούτε έβγαλε αρχηγούς που θα συνομιλούσαν εκ μέρους τους με την εξουσία, θα διαπραγματεύονταν μαζί της και θα έδιναν το σφύριγμα της λήξης (όπως έχει γίνει με τόσους αγώνες και απεργίες).

Ε λοιπόν, το τεράστιο απόθεμα συσσωρευμένης οργής έτοιμο να ξεσπάσει με την πρώτη καλή αφορμή υπάρχει ακόμα και όλο και μεγαλώνει. Ειδικά εν μέσω κρίσης με τους μισθούς να πέφτουν, τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση να αυξάνουν και μια γενικευμένη επίθεση των αφεντικών που δεν είναι πια σε θέση ούτε τα προσχήματα να κρατήσει. Τα υποτιμητικά σχόλια του κράτους δια στόματος Χρυσοχοϊδη "γι' αυτούς που ονειρεύονται εξεγέρσεις" έχουν γίνει προ πολλού γελοία τη στιγμή που φάνηκε ξεκάθαρα πως η εξέγερση δεν είναι μια χίμαιρα στο μυαλό κάποιων γραφικών αλλά έδειξε τα δόντια της και τις δυνατότητές μας. Είναι επίσης φανερό ότι διανύουμε μια εποχή που ο καπιταλισμός δε μπορεί να υποσχεθεί τίποτα άλλο πέρα από χειρότερες μέρες και προσπαθεί να στρέψει την υποβόσκουσα κοινωνική δυσάρεσκεια των από κάτω αφενός ενάντια στους μετανάστες και αφετέρου σ' ένα γενικότερο πόλεμο όλων εναντίον όλων με μόνους νικητές το κράτος, τα αφεντικά και τους ρουφιάνους τους. **Στο χέρι μας είναι να επιβεβαιώσουμε τους χειρότερους τους φόβους και η αλληλεγγύη των καταπιεσμένων να τσακίσει τις δυνάμεις που εκθρεύονται την εξέγερση. Για να επιστρέψουμε περισσότεροι και να τελειώσουμε ό,τι ξεκινήσαμε εκείνο το Δεκέμβρη.**

(1) Βλέπεις εν μέσω εξέγερσης δε θα έπιανε ο μύθος των 10 κουκουλοφόρων αναρχικών οπότε οι ρουφιάνοι είπαν να αυξήσουν λίγο τον αριθμό τους -υπηρετώντας φυσικά τον ίδιο σκοπό.

ΥΓ:

Οι φανεροί και κρυφοί υπερασπιστές αυτού του συστήματος έχουν καταχωρήσει την εξέγερση του δεκέμβρη ως νεολαιίστικη με διόλου αγνούς σκοπούς. Εξηγούμαστε. Είναι αδιαμφισβήτητο ότι το μεγαλύτερο κομμάτι των εξεγερμένων ήταν νέοι σε ηλικία. Κι εκεί οφείλεται το μέχρι ασφυξίας αγκάλιασμα της εξέγερσης και η προσπάθεια αφομοίωσής της από την εξουσία. Ο καθένας μπορεί να δει ότι ζούμε σε μια κοινωνία που κανακεύει συνεχώς τους νεολαίους -μαθητές και φοιτητές κυρίως- με όλα τα στερεότυπα που ακολουθούν αυτή τη φιγούρα (με κυριότερο αυτό της αθωότητας, της διεκδίκησης καλύτερου μέλλοντος στο υπάρχον σύστημα και της εντέλει ακινδυνότητάς τους αφού ακολουθεί η ενσωμάτωση των πρώην εξεγερμένων νέων στο σύστημα). Στο χέρι των νεολαίων είναι ν' αποδείξουν έμπρακτα πως ο αγώνας να πάρουμε πίσω τη ζωή που μας κλέβουν δεν είναι απλά μια περαστική φάση.

από πορεία μαθητών στην πάτρα στις 20 γενάρη με αφορμή την έναρξη της δίκης των μπάτσων δολοφόνων του Αλέξη Ε. Κορκονέα και Β. Σαραλιώτη. Το σύνθημα στο πανό κάνει ξεκάθαρες τις προθέσεις τους.

περί αθλητικών τρομονόμων

(και γιατί δεν αφορούν μόνο τους οπαδούς)

Το 2006 κατατίθεται στη Βουλή ο νέος αθλητικός νόμος από τον τότε υπουργό Αθλητισμού Γ. Ορφανό. Ο νόμος αυτός παραμένει σε πλήρη ισχύ μέχρι τον Ιούλιο του 2009 όταν με νέες τροποποιήσεις από το διάδοχο του

Εξώφυλλο του Ζου τεύχους των radicals fans united. Το παραπάνω σύνθημα αναρτήθηκε σε πανό από οπαδούς πολλών διαφορετικών ομάδων. Για περισσότερα <http://tfu.blogspot.com/>

φεση. Έτσι αρκετοί "εγκληματίες" κατέληξαν στην φυλακή για βεγγαλικά, ανάρτηση πανό, κατοχή μπαγκέτων (για ταμπούρα), υβριστικά συνθήματα και άλλα τέτοια ειδικά... Δεν ξαφνιαζόμαστε λοιπόν που στην γλώσσα των οπαδών** ο νόμος αυτός έμεινε γνωστός ως **τρομονόμος Ορφανού**.

Αναλύοντας τον τρομονόμο Ορφανού αρκετοί οπαδοί τόνισαν τον "προνομιακό" χαρακτήρα που οι ίδιοι κατέχουν ως κοινωνικό κομμάτι για εφαρμογή πιλοτικών σχεδίων καταστολής, ελέγχου κτλ. Και πράγματι έτσι

Πανό οπαδών του ΠΑΟ στις 6-12-2009 στο παιχνίδι με τον Ατρόμπε. Λίγο πριν την πέσουν μαζί στους μπάτσους.

Ι. Ιωαννίδη καταργούνται ορισμένες διατάξεις του. Ο νόμος Ορφανού αναβάθμιζε τα αδικήματα που γίνονταν μέσα σε αθλητικούς χώρους, αλλά και σε απόσταση μερικών χιλιομέτρων από αυτά, με την ενεργοποίηση του ιδιώνυμου*. Ακόμα καταργούσε τον ανασταλτικό χαρακτήρα των ποινών (κάτι που συνεπάγεται άμεση φυλάκιση) καθώς και το δικαίωμα στην έ-

πεινα και η ίδια η ιστορία του οπαδικού κινήματος δείχνει κάτι τέτοιο. Από τις αστυνο-

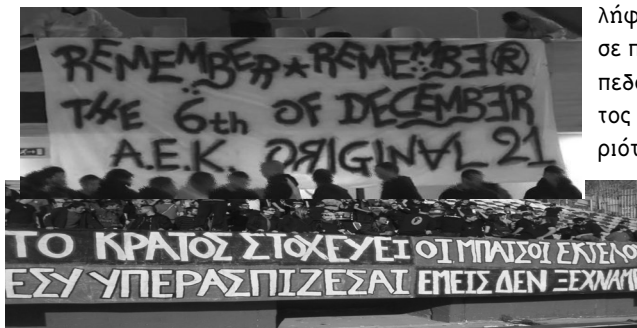
*Ιδιώνυμο = Με απλά λόγια, δύο άνθρωποι που κατηγορούνται για το ίδιο αδίκημα κανονικά δικάζονται με την ίδια βαρύτητα. Αλλά όταν ένας εξ αυτών εμπίπτει στο χαρακτήρα που ορίζει το ιδιώνυμο τότε αυτός δικάζεται με άλλα μέτρα και άλλα σταθμά. Χαρακτηριστικό πλέον παράδειγμα είναι το ιδιώνυμο της κουκούλας, σύμφωνα με το οποίο αδίκημα πλημμεληματικού χαρακτήρα αναβαθμίζεται σε ακούρημα όταν ο κατηγορούμενος φοράει κουκούλα-κασκόλ. Για οποιαδήποτε αμφιβολία περί της πολιτικής καταβολής αυτού του εφευρήματος, το πρώτο ιδιώνυμο ψηφίστηκε το 1929 από την κυβέρνηση του Βενιζέλου και όριζε ως τέτοιο αδίκημα τις κομμουνιστικές-ανατροπικές πεποιθήσεις.

Να ξεκαθαρίσουμε εξ' αρχής πως ούτε φίλαθλοι είμαστε, ούτε οπαδοί. Ως συνέλευση ενάντια στην κοινωνική και ταξική ειρήνη αναγνωρίζουμε ότι στο χώρο των γηπέδων συνευρίσκονται κοινωνικά διαταξικά κομμάτια και αναπόφευκτα δημιουργούνται ρήξεις, αντιθέσεις και αντιφάσεις όπως γίνεται σε πολλές πτυχές της καθημερινότητας. Επομένως τα όσα λαμβάνουν χώρα στα γήπεδα δε μπορούν να μας αφήνουν απαθείς. **Όχι μόνο γιατί αποτελούν στοιχεία της στρατηγικής του κράτους που προσπαθεί να διαχειριστεί μια συσσωρευμένη κοινωνική δυναμική ώστε αυτή να μη στραφεί εναντίον του, αλλά και γιατί τα μέτρα ελέγχου και καταστολής που εφαρμόζονται στα γήπεδα είναι για γενική κρίση. Πρωταρχικά τουλάχιστον, στοχεύουν σε οπαδούς που έχουν ήδη κάνει κάποια βήματα αμφισβήτησης και ρήξης με τους κυρίαρχους μηχανισμούς. Επίσης ένας λόγος παραπάνω να μας αφορά είναι το ότι με πολλούς από αυτούς βρεθήκαμε, επικοινωνήσαμε, χτίσαμε δεσμούς, αμυνθήκαμε και επιτεθήκαμε σε αυτό τον σιχαμένο κόσμο κατά την εξέγερση του Δεκέμβρη 2008 και ευελπιστούμε να συνεχίσουμε να το κάνουμε.

μικές ασπίδες μέχρι την πρώτη περικύκλωση πορείας από μπάτσους σε σχηματισμό «Π» και από το ιδιώνυμο μέχρι τις πρώτες συλλήψεις που πρόεκυψαν από την αξιοποίηση υλικού από κάμερες παρακολούθησης, πολλά μέτρα καταστολής και ελέγχου έχουν εφαρμοστεί πιλοτικά πάνω στους οπαδούς. **Και λέμε πιλοτικά, γιατί όπως τονίζουν αρκετοί οπαδοί αυτά τα μέτρα (πετυχημένα ή όχι) εφαρμόστηκαν και θα εφαρμοστούν και σε άλλα κοινωνικά κομμάτια.** Απλά είναι πιο εύκολο να εφαρμοστούν πρώτα στους οπαδούς καθώς η κρατική προπαγάνδα έχει δαιμονοποιήσει πλήρως κάθε οπαδό (αφού οι όροι "χούλιγκαν", "γηπεδόβιος", "οργανωμένος" έχουν πλέον σχεδόν εξ ολοκλήρου ταυτιστεί με κάθε έννοια εγκλήματος) κερδίζοντας έτσι την απαραίτητη για τους κρατικούς σχεδιασμούς κοινωνική συναίνεση,

Πάντως ο τρομονόμος Ορφανού είχε και θετικά αποτελέσματα. Διότι μπορεί η διαχείριση του οπαδικού κινήματος με συγκεκριμένο τρόπο για πολλά χρόνια (συκοφαντία, απονοματοδότηση των κινήσεων του, κατασταλ-

τικοί πειραματισμοί, συλλήψεις και φυλακίσεις κτλ.) να μη βρέθηκε αντιμετώπιση με τις συλλογικές απαντήσεις που της αναλογούσαν (αν και κατά καιρούς αρκετοί οπαδοί έδιναν τις απαντήσεις τους), ήρθε όμως ο τρομονόμος Ορφανού που ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Από τότε και τα τελευταία χρόνια **αρκετοί οπαδοί ή και σύνδεσμοι διαφορετικών ομάδων, οργανώνονται συλλογικά και δίνουν σιγά σιγά τις απαντήσεις που τους αναλογούν** με συνθήματα, πανό, σπρέι, έντυπα, πορείες κτλ. Ενώ είναι φανερό πως όλα τα παραπάνω καταπιεστικά μέτρα παίξαν κι αυτά το ρόλο τους στη μαζική συμμετοχή οπαδών στην εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 όταν χιλιάδες απ' αυτούς εκδήλωναν την οργή τους είτε με τη συμμετοχή τους στις πορείες και τις συγκρούσεις είτε μέσα στα γήπεδα με τα μέσα που αυτοί επιλέγουν, με κορυφαία ίσως στιγμή την εκδίωξη των μπάτσων από το ΟΑΚΑ στις 7-12-08 κατά τον ποδοσφαιρικό αγώνα ΑΕΚ-Πανθρακικός. Σκηνικά που επανα-

Άλλα δύο πανό (ένα της ORIGINAL 21 κι ένα των NAVAJO antifa της παναθαϊκής) που αναρτήθηκαν στο γήπεδο στις 6-12-2009 ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Αλέξη.

λήφθηκαν σε πολλά γήπεδα και φέτος με κυριότερο τις συγκρούσεις μεταξύ μπάτσων και ενωμένων οπαδών

του Ατρομήτου και του Παναθηναϊκού πάλι στο ΟΑΚΑ στις 6-12-09.

Για όσους τρέφουν αυταπάτες πως όλα αυτά ήταν αποτελέσματα της κακής διαχείρισης της Ν.Δ και πως τώρα ήρθε το καλό σοσιαλιστικό ΠΑΣΟΚ να φτιάξει τα πράγματα, τα νέα είναι μάλλον αποκαρδιωτικά. Παρότι το ιδιώνυμο έπεσε ήδη πριν τις εκλογές, άλλα μέτρα όπως το ονομαστικό εισιτήριο, οι κάμερες, οι σεκιουριτάδες που μπορούν να συλλαμβάνουν, μείνανε και μάλιστα μερικά από αυτά αναβαθμίζονται περαιτέρω. Έτσι επί μΠΑΤΣΟΚρατίας γίνονται προσπάθειες να θεσμοθετηθεί η "εθνική κάρτα φιλάθλου" σύμφωνα με την οποία η είσοδος στο γήπεδο θα γίνεται μόνο με αυτή (ούτε καν με το διαρκείας!) και η έκδοση της οποίας απαιτεί **πλήρες φακέλωμα** στις Αρχές (ΑΦΜ, διεύθυνση, φωτογραφία, αριθμό ταυτότητας κτλ.) και όχι μόνο στην ΠΑΕ-ΚΑΕ και φυσικά αντιστοιχεί σε συγκεκριμένη θέση. Μέτρο το οποίο οδήγησε και στην τελευταία κοινή ενέργεια των οπαδών με την ανάρτηση σε 9 γήπεδα στην Ελλάδα του πανό **"Ειδικό νόμοι, ειδική κάρτα, ειδική μεταχείριση. Ελεύθεροι πολίτες; Όχι! Οπαδοί..."** μετά από πρωτοβουλία των radical fans united. Η ίδια ειδική κάρτα στην Ιταλία οδήγησε σε **κοινή πορεία μερικών χιλιάδων οπαδών** (από πολλές ομάδες) στη Ρώμη στις 14 νοέμβρη του 2009. Άντε και στα δικά μας...

με αφορμή το νομοσχέδιο για την παραχώρηση ιθαγένειας σε ένα μικρό κομμάτι των μεταναστών

τα ντόπια ρατσιστικά καθάρματα έχουν βγει και ωρύνονται με επιχειρήματα του στυλ "θα αφελληνιστεί ο τόπος κτλ." Όποιος όμως έχει κάνει τον κόπο να διαβάσει τι λέει το νομοσχέδιο θα δει ότι αφορά μόνο τους νόμιμους μετανάστες. Για τους χωρίς χαρτιά που αποτελούν και την πλειοψηφία των μεταναστών το μόνο που έχει ανακοινωθεί είναι περισσότερη καταστολή και πιο σκληρή διαχείριση αφού αυτά είναι που εξυπηρετούν τη στρατηγική του ελληνικού κράτους για τους μετανάστες.

Όσο για τους νόμους; Το κράτος και οι ρατσιστές **προσπαθούν να παραγάγουν τα αμέτρητα εγκλήματα που διέπραξαν εις βάρος των μεταναστών 20 χρόνια τώρα έτσι απλά**. Παραχωρώντας κάποια ελάχιστα δικαιώματα (τα οποία θα έπρεπε να είναι αυτονόητα) σε ένα μικρό κομμάτι των μεταναστών.

Το ζήτημα πάντως παραμένει το εξής: όταν η πλειοψηφία της εργατικής τάξης και γενικότερα των από κάτω αυτού του κόσμου επιτρέπει και ενισχύει τη βαρβαρότητα που ασκείται στο πιο αδύναμο κομμάτι της (εν προκειμένου στους μετανάστες εργάτες χωρίς χαρτιά) και μάλιστα σε να ήταν το πιο φυσικό πράγμα στον κόσμο, τότε αργά ή γρήγορα θα την πατήσει και η ίδια. Όμως πέρα απ' αυτό, και για όποιους ακόμα κυλάει στις φλέβες τους αίμα και όχι σκατά, **το ταξικό καθήκον που μπαίνει είναι να δούμε τους μετανάστες εργάτες ως ταξικά μας αδέρφια και να τους νομιμοποιήσουμε στην καθημερινότητα**. Μόνο όταν όλο και περισσότερα κομμάτια των ντόπιων εργατών πάψουν έμπρακτα να αποδέχονται το δικαίωμα του κράτους να ορίζει ποιος δικαιούται να υπάρχει και ποιος όχι, θα μπορούσαμε να επιβάλλουμε στο κράτος και τα αφεντικά μια νέα ταξική πραγματικότητα.

Γρίπη των χοίρων

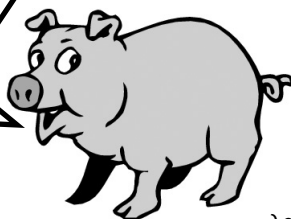
(ή αλλιώς πώς ένα ιατρικό ζήτημα αντιμετωπίζεται -και αυτό- με όρους δημόσιας τάξης)

Η αναγγελία κάθε τρεις και λίγο κάποιου θανάτου που αποδίδεται στη νέα γρίπη έχει πλέον καταντήσει κοινοτοπία για όποιον βλέπει ειδήσεις ή ξεφυλλίζει τις εφημερίδες. Εύκολα μπορεί να αναρωτηθεί κανείς γιατί δεν ανακοινώνονται κάθε μέρα και τα θύματα της κοινής εποχιακής γρίπης και τόσων άλλων ασθενειών που είναι απείρως μεγαλύτερα σε αριθμό εν συγκρίσει με τη νέα γρίπη. Ή αν ήμασταν κακοπροαίρετοι (που είμαστε) εύλογα θα αναρωτιόμασταν γιατί δε θεωρούνται πανδημίες ασθένειες που θερίζουν χιλιάδες ανθρώπους σε

χώρες του τρίτου κόσμου (ιάσιμες εδώ και καιρό στον πρώτο κόσμο). Η απάντηση είναι απλή. Το ζήτημα δεν είναι ιατρικό αλλά ξεκάθαρο πολιτικό

(το οικονομικό κομμάτι που έχει να κάνει με τα κέρδη των φαρμακοβιομηχανιών είναι σημαντικό αλλά δε θα μας απασχολήσει εδώ). Και αυτές του τις πολιτικές χρήσεις πρέπει να δούμε. Είτε με τη γρίπη των πτηνών, είτε με τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια ή το SARS στόχος είναι **να εισχωρήσει ο φόβος στα κύτταρα του κοινωνικού σώματος και να παραλύσει η λογική ώστε το κράτος και οι μηχανισμοί ελέγχου όχι μόνο να πάρουν το πάνω χέρι** (ποιός παίζει με την υγεία του ούτως ή άλλως;) **αλλά και να εμφανιστούν ως σωτήρες μας** (1). Βέβαια όποιος δε θέλει να σωθεί, να ακολουθήσει τα προληπτικά πειθαρχικά μέτρα και να υιοθετήσει ένα μάτσο αντικοινωνικές συμπεριφορές (2) θα στιγματίζεται ως ανεύθυνος κι επικίνδυνος για τους γύρω του και θα πρέπει να λαμβάνει την κοινωνική απαξίωση και -γιατί όχι στο μέλλον;- κάποια κρατική τιμωρία.

Μην ψαρώνεις! Η νέα γρίπη περισσότερο απειλεί τη λογική, τις σχέσεις και την ελευθερία μας παρά την υγεία μας.

Όλα αυτά δεν είναι άσχετα από τη στρατηγική της εξουσίας τα τελευταία χρόνια. Μια στρατηγική που περιλαμβάνει ασκήσεις πανικού ώστε να κυριαρχεί συνεχώς ένας αόριστος φόβος και μια γενικευμένη ανασφάλεια από κάποιον εχθρό που του δίνουν διάφορες μορφές κάθε φορά (μουςουλμάνος τρομοκράτης, μετανάστες εργάτες χωρίς χαρτιά, αναρχικοί, τοξικομανείς, φονικοί ιοί κοκ.) αλλά η αντιμετώπισή του γίνεται πάντα με όρους δημόσιας τάξης (ή προετοιμάζε-

ται ως τέτοια) και πρέπει να γίνεται κοινωνικά αποδεκτή ως τέτοια. Πόσο μάλλον όταν ο φόβος και η λογική "το τομάρι μου πάνω απ' όλα" μεγάλου κομματιού των υπηκόων μπορεί να τους μετατρέψει στους καλύτερους συμμάχους του κράτους απέναντι σε όποιους κάθε φορά αυτό καταδεικνύει ως εχθρούς.

Και ντάξει, αυτή τη φορά δεν τους έκατσε αφού ο H1N1 δεν είναι τελικά serial killer, ενώ υπήρχαν και πολλοί γιατροί που απ' την αρχή τάχθηκαν ενάντια στο μαζικό εμβολιασμό (συν ότι διάφοροι υψηλά ιστάμενοι στην ΕΕ -και για λόγους που δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε- χαρακτήρισαν τη φάση ως ένα από τα μεγαλύτερα ιατρικά σκάνδαλα). Όμως την άλλη φορά αν η γρίπη δεν είναι ήπιας μορφής και έρθουμε αντιμέτωποι με μια πιο σκληρή κρατική αντιμετώπισή της κι έναν πιο μαζικό κοινωνικό ανορθολογισμό πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε ως αυτά που είναι, δηλαδή βασικά στοιχεία του νέου ολοκληρωτισμού.

(1) Το κράτος χέστηκε για την υγεία μας. Αν νοιαζόταν, όπως λέει, δε θα εγκατέλειπε τα δημόσια νοσοκομεία στην τύχη τους ούτε θα αύξανε τον αριθμό των ενσήμων που απαιτούνται για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη αποκλείοντας όλο και περισσότερους από την πρόσβαση σε αυτή.

(2) Οι εντολές σαφείς: μη φιλιέστε, μην ακουμπάτε ο ένας τον άλλο, κρατάτε απόσταση, μακριά από μέρη που μαζεύονται πολλοί, διαρκής καυποψία για όλους, αυτοεπιτήρηση και φυσικά (προαιρετικός αυτή τη φορά) μαζικός εμβολιασμός (και μάλιστα με ένα αμφιβόλου επικινδυνότητας και αποτελεσματικότητας εμβόλιο).

τρεις παρατηρήσεις για την υπόθεση βασανισμού του χιλιανού μετανάστη στο αστυνομικό τμήμα ακροπόλεως

1 Το έργο γνωστό και χιλιοπαιγμένο. Βγάζουν στη φόρα μια από τις αμέτρητες περιπτώσεις βασανισμού μετανάστη (ή οποιουδήποτε άλλου) από μπάτσους (συνήθως όταν το θέμα παίρνει έκταση και δε μπορούν να κάνουν αλλιώς) και την παρουσιάζουν ως “μεμονωμένη περίπτωση κάποιων επίορκων αστυνομικών οι οποίοι θα τιμωρηθούν”. Έτσι απ’ τη μια **αποκρύβουν την καθημερινή και διαρκή αστυνομική βαρβαρότητα** και απ’ την άλλη **αποκαθιστούν την (έστω και πρόσκαιρα αρνητική) εικόνα της αστυνομίας στα μάτια των αποκαυλωμένων τηλεθεατών**. Και φυσικά ο Χρυσόχοϊδης θα κάνει τις γνωστές δηλώσεις “απέναντι στην ανομία, την αυθαιρεσία και τη βία απ’ όπου αυτή και αν προέρχεται” **ταυτίζοντας γι’ άλλη μια φορά τη βία των μπάτσων-βασανιστών με πράξεις κοινωνικής αντιβίας των καταπιεσμένων**. Κι απ’ τη μύγα ξύγκι δηλαδή.

2 Στην εξέγερση του δεκέμβρη η φιγούρα του μπάτσου απονομιμοποιήθηκε σε μεγάλο βαθμό από **διάφορα και διαφορετικά** κοινωνικά κομμάτια. Επομένως η αντιεξεγερτική εκστρατεία του κράτους (πέρα από την άμεση καταστολή των εξεγερμένων -με πρώτο στόχο τους μετανάστες) είχε και αυτό

το καθήκον: να ξαναπάρει μαζί της όποια κοινωνικά κομμάτια συμμετείχαν (ή έστω στήριξαν) την εξέγερση, έχασαν την όποια εμπιστοσύνη τους στο θεσμό του μπάτσου και κατάλαβαν πως το μόνο που του αξίζει είναι περιφρόνηση, ροχάλες και πέτρες.

3 Η καλύτερη απάντηση στην πασοκική διαχείριση της εξουσίας και τις επικοινωνιακές της μανούβρες είναι τα λόγια του Τζίλι Ντάου από τη Σενεγάλη: “... Ήταν γύρω στις 8 το βράδυ, γύριζα στο σπίτι. Μ’ έβαλαν στο πρώτο στενό και μ’ έριξαν κάτω. Εκεί άρχισαν να με κλωτσάνε στο κεφάλι, σ’ όλο το σώμα. Στη συνέχεια, με μετέφεραν με τα πόδια στο Α.Τ. Ακροπόλεως.

Εκεί ήταν 12 αστυνομικοί. Πέντε από αυτούς μπήκαν μέσα στο κελί και με χτύπησαν. Πρώτα μου ζήτησαν να βγάλω όλα μου τα ρούχα. Μου έδεσαν τα χέρια πίσω από την πλάτη. Άρχισαν να με χτυπούν με τα κλομπ και γροθιές. Φώναζαν “να φύγεις αν δεν σ’ αρέσει στην Ελλάδα ρε” κι έπαιζαν με το γεννητικό μου μόριο. Ο ένας έβαλε το χέρι του στα οπίσθιά μου, άλλος τραβούσε βίντεο από το κινητό του...” ή του Τζο Ουσμάν επίσης απ’ τη Σενεγάλη: “Πουλούσα τσάντες στην οδό Ερμού. Εκεί με συνέλαβαν κάποιοι αστυνομικοί στις 23 Δεκεμβρίου, γύρω στις 6 το απόγευμα. Μ’ έβαλαν σ’ ένα στενό που δεν είχε κόσμο και πολύ φως. Με κλωτσούσαν στο στομάχι. Μ’ έπασαν απ’ το κεφάλι και με χτυπούσαν στον τοίχο. Πόναγα πολύ κι έβγαλα μια κραυγή. Άρχισαν να μαζεύονται περαστικοί και οι αστυνομικοί με μετέφεραν στο Α.Τ. Ακροπόλεως. Εκεί άρχισα να κάνω εμετούς, να ουρλιάζω απ’ τους πόνους στο στομάχι.”

Συμπέρασμα; Μπάτσος καλός μόνο νεκρός. Ακόμα και αυτοί που δεν είναι άμεσα βασανιστές είναι αυτοί που προστατεύουν δια της βίας ένα σύστημα που ξερνάει εκμετάλλευση, καταπίεση και βαρβαρότητα σε κάθε του πτυχή. Ακόμα και σοκολάτες να τουςβάλουν να μοιράζουν στα παιδάκια ή να περνούν γιαγιάδες στο απέναντι πεζοδρόμιο για να φτιάξει η εικόνα τους το “μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι” δεν πρόκειται να πάψει να ισχύει ποτέ.

Τουλάχιστον για όσους έχουν σκοπό να πάρουν πίσω τη ζωή που τους κλέβουν.

γενάρης 2010 - Ροζάρνο - κάπου στα νότια της Ιταλίας - 2000 μετανάστες εργάτες από την Αφρική δουλεύουν υπό άθλιες συνθήκες - ζώντας στοιβαγμένοι σε βρώμικες αποθήκες - πλουτίζοντας τα εκεί ντόπια καθάρματα και τη μαφία (θυμάται κανείς τη Μανωλάδα;-) κάποιoi πυροβολούν 3 μετανάστες - προφανώς για να μην ξεχάσουν ποια είναι η θέση τους - η οργή ξεχειλίζει - οι μετανάστες εργάτες σπίνουν οδοφράγματα - συγκρούσεις με τους μπάτσους και αγανακτισμένους πολίτες - εκατοντάδες απελάσεις - παρακαταθήκη; - η επιλογή της εξεγερμένης αξιοπρέπειας των μεταναστών εργατών κόντρα στη μοίρα του δούλου που τους επιφυλάσσουν.

νέα μηχανιώνα θεσσαλονίκης - οι αιγύπτιοι αλιεργάτες της περιοχής απεργούν - ενάντια στην απαίτηση των εργοδοτών να τους μειώσουν τους μισθούς κατά 60% με πρόσχημα την κρίση - στο πλευρό των αφεντικών ο δήμαρχος και αγανακτισμένοι νοικοκυραίοι της περιοχής - το ταξικό δίκιο κόντρα στους εκμεταλλευτές - ο αγώνας στη λογική που τους θέλει φοβισμένους και κακομοίρηδες.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ